

NGHỊ LUẬN VỀ VẤN ĐỀ BẠO HÀNH TRẺ EM HIỆN NAY

Nghị luận về vấn đề bạo hành trẻ em - Suu tầm và tuyển chọn những mẫu bài nghị luận hay nhất bàn về vấn đề bạo hành trẻ em trong xã hội hiện nay.

Đề bài: Trình bày suy nghĩ của em về vấn nạn bạo hành trẻ em hiện nay.

Bạo hành trẻ em là hành vi hành hạ, ngược đãi, đánh đập; xâm hại thân thể, sức khỏe; lăng mạ, xúc phạm danh dự, nhân phẩm; cô lập, xua đuổi và các hành vi cố ý khác gây tổn hại về thể chất, tinh thần của trẻ em.

Theo định nghĩa của Tổ chức Y tế thế giới (WHO), bạo hành trẻ em bao gồm tất cả những hành vi đối xử tệ bạc về thể chất hay tinh thần, xâm hại tình dục, lợi dụng hay bỏ bê, dẫn đến nguy hại hay khả năng nguy hại đối với sức khỏe, nhân phẩm, hay sự phát triển của đứa trẻ. Bạo hành có thể được thực hiện bởi cha mẹ, người trông nom, hay một đứa trẻ lớn hơn,...

BÀI VĂN AN TƯỢNG NHẤT VỀ NẠN BẠO HÀNH TRẺ EM HIỆN NAY

Gia đình là tổ ấm, là cái nôi nuôi dưỡng con trẻ khôn lớn thành người. Thế nhưng, hiện nay có một thực trạng đáng buồn xảy ra chính là nạn bạo hành trẻ em ở ngay chính trong ngôi nhà của mình. Nếu chúng ta không có những biện pháp can thiệp thì không biết những đứa trẻ tội nghiệp kia còn phải chịu những tổn thương gì và tương lai chúng sẽ ra sao.

Bạo hành là hành động xâm hại đến thể chất cũng như tinh thần của con người. Bạo hành trẻ em trong gia đình chính là tình trạng những người cha, người mẹ hoặc những người thân trong gia đình sử dụng những hành động xâm phạm đến thân thể hoặc tinh thần của các em. Đó có thể là cha mẹ ruột đánh đập con cái. Hay cũng có thể là cảnh mẹ kế, cha dượng ghê lạnh, hắt hủi con riêng của vợ hoặc chồng. Hay đơn giản, đó là những lời chê bai, chửi bới, xúc phạm đến tâm hồn, tinh thần con trẻ...

Ngày nay, tình trạng bạo hành trẻ em ngày một có chiều hướng gia tăng. Mỗi ngày, những thông tin về bạo hành trẻ em trong gia đình xuất hiện nhan nhản trên các phương tiện truyền thông đại chúng. Mới đây nhất, vụ việc bé G.K (được báo chí giấu tên) 10 tuổi, bị chính cha ruột là ông Trần Hoài Nam (Phường Nghĩa Đô – Hà Nội) cùng với mẹ kế đánh đập dã man tới mức phải nhập viện vì gãy xương sườn và rạn sọ não. Không chịu nổi bạo hành trong thời gian dài, bé đã phải bỏ trốn tới cầu cứu ông nội mới thoát thân. Đó chỉ là một trong rất nhiều cảnh thương tâm mà chúng ta phải chứng kiến mỗi ngày.

Bạo hành trẻ em giống như một tội ác khó dung thứ, khi mà nạn nhân chỉ là những đứa trẻ non nớt, vô tội. Bạo hành không chỉ ảnh hưởng tới thân thể mà còn ảnh hưởng tới

tâm lý của các em rất nhiều. Những thân thể non nớt với những vết thương rướm máu chẳng chịt, những vết bầm tím nổi dài khắp cơ thể, những vết sẹo mãi chẳng lành. Như bé G.K trong ví dụ trên, việc gãy xương sườn và sạn sọ não không chỉ ảnh hưởng xấu tới sức khỏe và tính mạng của bé thời điểm đó mà còn để lại những di chứng xấu về sau này. Nếu không được chăm sóc, thể chất bé sẽ không thể phát triển bình thường như bao bạn khác được nữa. Nếu như nổi đau thể xác ám ảnh, đau đớn ảnh hưởng một thì những tổn thương, những ám ảnh tâm lý ảnh hưởng tới các bé gấp mười lần. Thay vì việc vui cười, chạy nhảy như bao bạn đồng trang lứa khác thì các bé lại sống trong cảnh hoang mang, sợ hãi thường trực với những trận đòn roi không ngớt, những câu mắng chửi ác độc. Dần dần, nó tạo tâm lý trầm cảm, sợ hãi và tự ti cho các bé. Sự phát triển của trẻ ngày một lệch lạc hơn khi chúng không được định hướng đúng đắn. Và rất có thể, sau này khi lớn lên, chúng cũng sẽ lại trở thành những kẻ vũ phu, những kẻ bạo hành người khác... Bản thân những người bạo hành cũng sẽ bị pháp luật xử lý, bị xã hội lên án hay chính lương tâm họ cũng sẽ bị cắn dứt trước những hành động nhẫn tâm của mình.

Để dẫn đến những hậu quả thương tâm ấy, chúng ta có thể kể tới rất nhiều nguyên nhân khác nhau. Đó có thể là do hậu quả của việc cha, mẹ say sấn, mất kiểm soát hành vi của mình. Hay do hoàn cảnh gia đình khó khăn, áp lực công việc đè nặng, trình độ dân trí lại thấp khiến con người bị quá tải, mất khả năng kiểm soát hành động. Bên cạnh đó, còn là sự ích kỉ, nhỏ nhen của một bộ phận những người làm mẹ kế, cha dượng đẩy những đứa trẻ tội nghiệp vào những hoàn cảnh bi thương....

Trước sự việc đó, mỗi chúng ta cần đưa ra những biện pháp để khắc phục và hạn chế tới đa tình trạng bạo hành trẻ em trong gia đình xảy ra. Khi phát hiện ra những trường hợp bạo hành trẻ em, cần can thiệp và báo ngay đến cơ quan chức năng để xử lý kịp thời. Mỗi người làm cha, làm mẹ hay những người thân của bé cũng nên bình tĩnh cũng như học cách yêu thương con cái mình tốt hơn. Chỉ nên sinh 1 đến 2 con để đảm bảo cho trẻ những điều kiện chăm sóc tốt nhất. Hãy kiên nhẫn với trẻ nhỏ cũng như suy nghĩ trước khi đưa ra những quyết định ảnh hưởng đến con cái như ly hôn hay tái hôn....

“Trẻ em như búp trên cành”, trẻ em chính là những chủ nhân tương lai của đất nước. Hãy chăm sóc và bảo vệ trẻ nhỏ vì chúng đáng được nhận mọi sự yêu thương. Đừng để bạo hành trẻ em trong gia đình làm mất đi tương lai của con nhỏ.

MỘT SỐ BÀI NGHỊ LUẬN HAY KHÁC VỀ VẤN ĐỀ BẠO HÀNH TRẺ EM TRONG XÃ HỘI HIỆN NAY

Nghị luận về nạn bạo hành trẻ em mẫu 1:

Xã hội ngày càng phát triển, đời sống của con người cũng ngày càng được nâng cao. Bên cạnh những mặt tích cực thì cũng lại có rất nhiều những mặt trái mà xã hội hiện đại mang đến cho con người. Chúng ta cũng nhận thấy được rằng trẻ em là mầm non đất nước. Nhưng thực tế hiện nay ở đâu đó nạn bạo hành trẻ em vẫn diễn ra và ngày càng ở mức độ lớn nữa. Và đây thực sự là một trong những hiện tượng đời sống mà được cả xã hội chú ý đến.

Bạo hành trẻ em được xem chính là một trong những vấn nạn kinh khủng mà nó vẫn đang tồn tại trong xã hội hiện nay. Khi tình trạng này ngày càng xảy ra với mức độ cao thì nó đã đẩy lên hồi chuông cảnh tỉnh mọi người phải thay đổi thái độ sống, phải quan tâm, chăm sóc nhiều hơn nữa tới trẻ em cũng đồng nghĩa là quan tâm đến chính tương lai của đất nước chúng ta. Bởi trẻ em chính là tương lai của đất nước, chăm lo cho trẻ em chính là chăm lo cho tương lai của nước nhà.

Trong những năm gần đây ta không thể nào không nhắc đến khi mà dư luận lên sóng “sôi sùng sục” bởi đã xuất hiện quá nhiều vụ bạo hành trẻ em xảy ra ở mọi địa điểm. Bạo hành trẻ em xuất hiện ở xung quanh cuộc sống của chúng ta đó thể là trong gia đình, quán kinh doanh và cả trường học,... Tuy nhiên ta cũng nhận thấy được rằng cũng chính những điều đáng buồn là trẻ em không những bị bạo hành về thể xác mà còn bị bạo hành về tinh thần. Thế rồi chính những biểu hiện cho sự bạo hành về thể xác là các hành vi bóc lột sức lao động, hay lại đánh đập, ngược đãi trẻ em đến thậm tệ. Có trường hợp còn đánh đập những trẻ em còn quá nhỏ như mới 2 tháng tuổi chưa có ý thức.

Không thể bỏ qua những ngày vừa qua báo chí và các phương tiện giao thông đại chúng đưa tin làm cả dư luận xôn xao và phải bàng hoàng bé Hảo, 4 tuổi bị ngay chính người mẹ của mình bạo hành một cách tàn nhẫn. Làm sao mà không bất bình trước cảnh người mẹ tàn nhẫn ấy thú tội những lời lạnh tanh: Khi mà thấy con nghịch tởm, bà đã dùng kéo cắt ngón tay để “cảnh cáo” bé. Thực sự đây là một người mẹ vô lương. Thế rồi vụ việc của một người giúp việc trong gia đình đã dùng tay hất tung, đánh liên tiếp vào đứa nhỏ khi đứa nhỏ chưa đầy hai tháng tuổi. Để rồi khi xem camera quay lại bố mẹ bé không thể giữ nổi bình tĩnh và đưa lên cơ quan có thẩm quyền xử lý. Thật không thể nào có thể ngồi im mà xem hết đoạn ghi hình của người giúp việc vốn tự nhận mình rất yêu trẻ con trước mặt bố mẹ cháu, để rồi sau lưng lại có những hành động ghê sợ như vậy. Đoạn clip được lan truyền trên mạng gây ra một làn sóng căm phẫn và thương cho đứa nhỏ. Cho dù sự việc có được giải quyết như thế nào thì tổn thương nhất chính là đứa nhỏ, ngay cả khi bé còn chưa ý thức được. Những kẻ có hành vi đối xử không tốt với trẻ em, như đã lợi dụng trẻ em để hòng kiếm ăn. Họ lợi dụng trẻ em “giả nghèo”, “giả khổ” cho các em ăn uống đạm bạc, mặc những bộ quần áo mỏng tang để đưa đi che mắt thiên hạ. Lợi dụng lòng tốt của mọi người để cho tiền mang về cho những kẻ vô lương kia.

Chủ tịch Hồ Chí Minh cũng đã từng nói: “Trẻ em như búp trên cành” cho nên chính xã hội phải có trách nhiệm bảo vệ đồng thời cũng phải luôn luôn yêu thương các em. Nhưng sự thật lại rất đáng buồn, bởi lại có những búp non không những bị vùi dập mà còn bị rẻ rúm, khinh thường nữa. Điều này thật chua xót biết bao nhiêu. Đó chính là những hành vi bạo hành trẻ về tinh thần, những kẻ vô lương tâm đã không ngần ngại xúc phạm đến nhân phẩm, lòng tự trọng của trẻ và khiến cho trẻ ngay từ nhỏ đã có những suy nghĩ tiêu cực. Nếu như chúng ta mà xét theo khía cạnh chủ quan, tâm hồn trẻ am trong sáng, trẻ em quả thật là thơ dại hoàn toàn không có lỗi mà nguyên nhân chính là từ phía những người bạo hành trẻ em đang diễn ra với những chiều hướng phức tạp như hiện nay. Thực sự những kẻ đã gây ra nạn bạo hành trẻ em là những kẻ đã mất hết cả lương tâm. Không chỉ vậy đối tượng gây ra bạo hành trẻ em cũng lại có cả những người đã thân sinh ra bé. Học như chẳng khác gì loài cầm thú “Hổ dữ còn không ăn thịt con” vậy mà những bậc làm cha làm mẹ sao lại có thể nhẫn tâm, mất hết nhân tính dọa dẫm đứa con do chính mình dứt ruột đẻ ra được. Xã hội như ngày càng có những biến tướng đáng lo ngại và vấn nạn bạo hành trẻ em cần được quan tâm hơn nữa. Đất nước, xã hội và bản thân của mỗi chúng ta hãy lên án đanh thép cho những hành vi mất nhân tính đối với trẻ.

Bạo hành trẻ em thực sự là một trong những hiện tượng đời sống mà cả xã hội quan tâm. Hãy chung tay và đẩy lùi nạn bạo hành trẻ em, để tiếng cười của trẻ thật trong sáng, để trẻ sống trong tình yêu thương của cha mẹ và chắc chắn rằng tương lai của đất nước sẽ thực sự tốt đẹp hơn trong tương lai vì một thế hệ trẻ em không có bạo hành.

Nghị luận về nạn bạo hành trẻ em mẫu 2:

Ngày nay, chúng ta đang bước vào kỷ nguyên phấn đấu cho một chế độ công bằng và văn minh, dân chủ và giàu mạnh. Thế nhưng trong xã hội vẫn tồn tại một hiện tượng làm nhức nhối trái tim và lương tri của mọi công dân trong xã hội. Đó là hiện tượng bạo hành trẻ em.

Bạo hành trẻ em là hành động và lời nói có tính chất vũ phu, bạo ngược, thậm chí là độc ác như lăng mạ, đay nghiến, xỉ vả, xúc phạm, chà đạp, đánh đập, tra tấn... bất chấp pháp luật, đạo lý, làm tổn thương thể xác và tinh thần của người khác.

Vừa qua, trên những phương tiện thông tin đại chúng đã gay gắt lên án những vụ bạo hành trẻ em xảy ra ở các địa phương trong cả nước, ở các môi trường sống khác nhau: trong gia đình, trong các quán ăn và cả trong học đường. Đó là những việc vô cùng đáng lên án, vì hậu quả là đặc biệt nghiêm trọng gây thương tích lớn

Có nhiều nguyên nhân dẫn đến tình trạng bạo lực nêu trên, trước hết phải kể đến nhận thức của các gia đình, cộng đồng về vấn đề bảo vệ trẻ em chưa đầy đủ và phần nào đó còn bị xem nhẹ; nhiều thói quen, phong tục, tập quán có hại cho trẻ em chưa được các cấp, các ngành quan tâm đấu tranh loại bỏ như đánh con là việc ”bình thường”. Việc ngược đãi, xâm hại, bạo lực, bóc lột đối với trẻ em chưa được cộng đồng chủ động phát hiện sớm

và báo cho các cơ quan chức năng xử lý, can thiệp kịp thời vì họ không muốn có sự ”rắc rối ”liên quan đến họ. Nhận thức về sự nguy hại nhiều mặt và hậu quả lâu dài, nghiêm trọng của các hành vi xâm hại tình dục, bạo lực đối với trẻ em chưa được cảnh báo đúng mức, đa phần những trẻ em bị ngược đãi, xâm hại và bị bóc lột có tâm lý mặc cảm, tự ty hoặc tâm lý thù hận đối với xã hội và sau này khi trưởng thành nhiều em trong số đó cũng ứng xử tương tự đối với người khác.

Trong khi đó, vai trò bảo vệ, chăm sóc và giáo dục trẻ em của gia đình, cộng đồng chưa được coi trọng, kiến thức và kỹ năng bảo vệ, chăm sóc và giáo dục trẻ em của cha mẹ, người chăm sóc trẻ và của chính bản thân trẻ chưa đầy đủ dẫn đến năng lực bảo vệ trẻ em của gia đình, cộng đồng còn hạn chế, trẻ em dễ trở thành nạn nhân của các hành vi bạo lực, xâm hại tình dục và dễ bị lôi kéo vào con đường phạm tội. Nhận thức về bảo vệ trẻ em còn hạn chế thể hiện ở khía cạnh thiếu hiểu biết về luật pháp, về các hành vi vi phạm quyền trẻ em, dẫn đến tình trạng người thân trong gia đình xâm hại tình dục, bạo lực trẻ em đòi thì thú chơi này thật sự trở thành một mối nguy hiểm lớn đối với xã hội.

Có những nguyên nhân thuộc về chính trẻ em đó là xuất phát từ đặc điểm tâm lý của trẻ em, đây là giai đoạn phát triển mạnh mẽ về thể chất và tâm lý của trẻ, với một số biểu hiện sau:

Để từng bước hạn chế tình trạng bạo lực trẻ em cần tập trung vào một số giải pháp sau: Nâng cao nhận thức của xã hội, tăng cường trách nhiệm và năng lực của gia đình, nhà trường, cộng đồng trong việc chủ động phòng ngừa có hiệu quả các hành vi bạo lực, xâm hại đối với trẻ em. Thực hiện các hoạt động truyền thông, giáo dục, phổ biến kiến thức, pháp luật, kỹ năng bảo vệ, chăm sóc và giáo dục trẻ em cho cha mẹ, người chăm sóc trẻ, giáo viên, cộng đồng và bản thân trẻ em.

Tiếp tục hoàn thiện hệ thống pháp luật về bảo vệ trẻ em: Tăng cường sự kết hợp chặt chẽ giữa nhà trường – gia đình – xã hội. Nhà trường trong việc quản lý giáo dục trẻ em, – Xây dựng môi trường sống an toàn, thân thiện cho mọi trẻ em Tiếp tục củng cố và kiện toàn tổ chức bộ máy quản lý nhà nước về bảo vệ, chăm sóc trẻ em từ trung ương đến cơ sở; xây dựng cơ chế phối hợp liên ngành trong đó xác định rõ trách nhiệm của các ngành, các tổ chức trong việc thực hiện công tác bảo vệ, chăm sóc trẻ em. Phát triển đội ngũ cán bộ xã hội, cộng tác viên, tình nguyện viên đến tận thôn, bản, khu, ấp... Tăng cường năng lực và nâng cao chất lượng hệ thống dịch vụ bảo vệ trẻ em

Bạo hành là một hành động xấu xa cần phải lên án: Bác Hồ đã từng viết "Trẻ em... là bầy con cưng", "trẻ em như búp trên cành, biết ăn ngủ. Biết học hành là ngoan" Thế mà có những búp non không những bị vùi dập một cách thô bạo, phũ phàng, mà còn bị rẻ rúng, khinh thường. Những đứa trẻ thường xuyên bị bạo hành sẽ có các di chứng như nhiều tâm lý, trầm cảm, sợ hãi, mất ngủ, thiếu tự tin, thất vọng và hay gây hấn. Đặc biệt ở nhiều gia đình thế hệ con, đã lặp lại hành vi bạo lực gia đình mà khi nhỏ nó được chứng kiến.

Bạo hành trong gia đình gây ra mối bất hoà và ảnh hưởng lớn tới sự bền vững của gia đình và xã hội. Còn bạo hành ngoài xã hội thì ảnh hưởng tới tâm lý, nhận thức, ứng xử của con người.

Dù bởi nguyên nhân khách quan hay chủ quan, do áp lực của cuộc sống, do đói nghèo, do say rượu thiếu tỉnh táo... hay gì đi nữa, thì hành động bạo hành cũng là hành động của những con người gần như mất hết lương tri, suy đồi về đạo đức, tha hoá về nhân cách và đi ngược lại truyền thống đạo lý yêu thương nhân ái "Thương người như thể thương thân" vốn rất đẹp và quý báu của dân tộc ta.

Việt Nam ta là nước đầu tiên ở Châu Á đã ký kết công ước về đảm bảo quyền trẻ em. Chúng ta hãy nỗ lực thực hiện bằng được cam kết ấy. Và pháp luật, báo chí, toàn xã hội phải góp sức, chung tay cùng lên án hành vi bạo hành trẻ em để có thể mang lại sự bình yên cho gia đình và xã hội, làm cho mọi người được sống trong yêu thương đùm bọc lẫn nhau. Vì một xã hội với tương lai tốt đẹp hơn, hãy chung tay đẩy lùi tình trạng bạo hành trẻ em.

Nghị luận về nạn bạo hành trẻ em mẫu 3:

Chúng ta vẫn thường hay nói với nhau rằng: trẻ em là những mầm xanh tương lai cho đất nước. Nhưng những ngày qua chúng ta đều thấy trên tivi, báo đài đưa rất nhiều những thông tin về vấn nạn bạo hành trẻ. Đây thực sự đã trở thành vấn nạn nhức nhối gây ra sự bức xúc trong dư luận.

Như thế nào thì gọi là bạo hành ? Bạo hành đó là những hành động và lời nói mang tính chất vũ phu, bạo ngược, thậm chí là độc ác như lăng mạ, đay nghiến, xỉ vả, xúc phạm, chà đạp, đánh đập, tra tấn... bất chấp pháp luật, đạo lý, làm tổn thương thể xác và tinh thần của người khác. Cụ thể đối tượng bị bạo hành ở đây là trẻ em. Bạo hành là một hành động xấu xa cần phải lên án, Bác Hồ đã từng viết: “Trẻ em ... là bầy con cưng”, “trẻ em như búp trên cành, biết ăn ngủ. Biết học hành là ngoan”. Vậy mà có những búp non không những bị vùi dập một cách thô bạo, phũ phàng, mà còn bị rẻ rúng, khinh thường. Chúng ta có thể thấy bạo hành trẻ đang không chỉ len lỏi ở đường phố mà còn len lỏi vào học đường, gia đình. Những nơi đó đáng nhẽ phải là nơi mà trẻ được yêu thương, nâng niu nhất thì giờ đây lại trở thành một nơi ám ảnh xấu tới tuổi thơ của các em.

Chúng ta chắc hẳn không thể quên được vụ việc đau xót của Bé Hảo ở Đồng Nai mới 4 tuổi đã bị chính ngay người mẹ “đứt ruột” đẻ ra mình Nguyễn Thị Mỹ bạo hành. Tại cơ quan điều tra, Mỹ khai nhận, ngày 13/9/2008, trước khi rời nhà đi làm, thấy bé Hảo đang cầm kéo cắt tờ tiền 100.000 đồng. Tức giận, bà mẹ này quay vào giật kéo và cắt ngón tay của em vì tội “nghịch phá”. Ngày 18/9, Mỹ đang dùng dao Thái Lan cắt mướp sau vườn. Lúc này, bé Hảo leo cây dâu, té ngã xuống. Thấy bé khóc vì té ngã, không những không lo lắng cho con mà Mỹ sẵn con dao trên tay đã phạt vào gót chân con mình cho... đỡ tức. Sau

đó, thấy Hảo bị vết thương khá nặng, sốt nên Mỹ cho uống thuốc nhưng không thấy giảm nên chuyển con đi bệnh viện. Nói về những vết thương khác trên lưng bé Hảo, Mỹ cho rằng đó là do anh chị của Hảo đánh. Tuy nhiên, một người hàng xóm cho biết, bà thấy Mỹ dùng dây trói Hảo vào gốc cao su rồi dùng roi đánh. Các con của Mỹ cũng dùng vật nhọn thay nhau đâm vào người cháu Hảo. Hậu quả là bé Hảo bị mất 41% sức khỏe, trên mình đầy rẫy vết thương và phải sống như một người tàn phế. Hay như trường hợp thật đau lòng của bé Đan Trân (18 tháng tuổi) được gửi tại trường mầm non Thiên Thơ (Thành phố Hồ Chí Minh). Bé đã bị cô bảo mẫu Lê Vi, vì muốn bé ngừng khóc mà dán băng keo vào miệng và dẫn đến cái chết thương tâm... Đó là những vụ việc vì hậu quả nghiêm trọng gây thương tích, chết người nên có sự vào việc của pháp luật và dư luận mới biết đến. Chúng ta chỉ thấy bạo hành là dùng vũ lực dùng hành động nhưng thực sự còn có những trường hợp bạo hành âm thầm “hành” mà không “bạo” như mắng nhiếc, dọa dẫm, “khủng bố” tinh thần và thể xác, không để lại dấu vết, không nhìn thấy bằng mắt, sờ được bằng tay đang diễn ra hàng ngày, hàng giờ trên đất nước ta. Ngôn ngữ cũng có sức mạnh giết chết một con người nhất là trẻ nhỏ. Chúng sẽ bị tổn thương nặng nề bởi những lời nói hết sức cay độc, nhẹ dẫn tới tự tử còn nặng dẫn tới tự sát.

Những ví dụ ở trên chưa phải là toàn diện và đầy đủ nhưng cũng đủ giống lên một hồi chuông cảnh báo về mức độ trầm trọng của vấn nạn bạo hành trẻ nhỏ. Trẻ nhỏ nhận thức còn non nớt và bông bột, chỉ là phút ham chơi, nghịch ngợm mà lại bị đối xử một cách thô bạo. Dù bởi nguyên nhân khách quan hay chủ quan, do áp lực của cuộc sống, do đói nghèo, do say rượu thiếu tỉnh táo, do áp lực của công việc... hay bất kì một lí do nào đi chăng nữa thì hành động bạo hành cũng là hành động của những con người gần như mất hết lương tri, suy đồi về đạo đức, tha hoá về nhân cách và đi ngược lại truyền thống đạo lý yêu thương nhân ái "Thương người như thể thương thân" vốn rất đẹp và quý báu của dân tộc ta. Những người bạo hành trẻ là những người không có tình yêu thương trẻ, giáo dục trẻ theo cách không có tình thương. Những con người này đáng bị lên án và xử phạt nghiêm minh.

Những cuộc bạo hành về tinh thần hay thể chất đều sẽ để lại những hậu quả không tốt cho trẻ. Những đứa trẻ thường xuyên bị bạo hành sẽ có các di chứng như nhiều tâm lý, trầm cảm, sợ hãi, mất ngủ, thiếu tự tin, thất vọng và hay gây hấn. Sẽ hình thành cho trẻ những tính cách không tốt như: ưa bạo lực, thích đánh nhau, lảm lì. Đặc biệt ở nhiều gia đình thế hệ con, đã lặp lại hành vi bạo lực gia đình mà khi nhỏ nó được chứng kiến. Theo số liệu điều tra của Ủy ban dân số gia đình và trẻ em, có đến 80% em bỏ nhà hoặc phạm pháp là do hậu quả của nạn bạo hành.

Không thể mãi để vấn nạn này tiếp tục nếu như không muốn những mầm non tương lai của đất nước bị hủy hoại, tương lai của đất nước bị ảnh hưởng. Mỗi người chúng ta phải chung ta lên án những hành động bạo hành trẻ, mạnh dạn tố giác và không dung thứ cho

hành động đó. Pháp luật phải nghiêm minh trừng trị thật nặng đối với những kẻ có hành vi bạo hành. Bên cạnh đó nhà nước cần quan tâm hơn nữa tới chính sách bảo vệ trẻ, hệ thống giáo dục cần quan tâm tới đào tạo đội ngũ giáo viên chuẩn mực trong cách dạy dỗ, giao tiếp ứng xử đối với học sinh.

Trẻ em là đối tượng cần được sự quan tâm và bảo vệ hết mực từ gia đình, nhà trường, xã hội. Hãy để trẻ nhỏ có thể được sống và học tập trong yên vui, hạnh phúc. Đừng vì nóng giận hay bất cứ điều gì mà giết chết tuổi thơ của con em mình bởi những hành động bạo hành sẽ đi theo các em tới suốt cuộc đời.

